

Van de brug af gezien

Kroniek van wetgeving, jurisprudentie en literatuur 2009

II. Auteursrecht (F.W. Grosheide, D. van Eek)

Algemeen (F.W. Grosheide)

Het is toch verbijsterend dat je Groen Links hoort zeggen dat auteursrecht niet meer bestaat? Ik vind het prima, maar u kunt uw eigen woorden toch niet geloven? (...) U kunt toch niet menen wat u net zei? Aldus een bijdrage van CDA-Kamerlid Atsma aan een algemeen overleg over ondermeer het adviesrapport Tijdelijke Commissie Innovatie en Toekomst Pers.²

Daargelaten dat niet is te hopen dat Atsma's taalgebruik representatief is voor het niveau van debatteren in ons parlement (iets is tegelijkertijd *verbijsterend* en *prima*, wie dat zegt kan toch niet menen wat hij zegt), is zijn uitroep één van de voorbeelden waaraan valt te illustreren dat het auteursrecht tegenwoordig en ook in het verslagjaar 2009 in de politiek onder vuur ligt. Dit in aansluiting op reeds eerder in de doctrine, nationaal maar vooral ook internationaal, geuite bedenkingen bij de gestage uitbreiding van toepassingsbereik en beschermingsomvang waarvan ook het auteursrecht de laatste

2. *Kamerstukken II*, 31 777, nr. 20, Persbeleid; Verslag algemeen overleg van 19 november 2009 over o.a. adviesrapport Tijdelijke Commissie Innovatie en Toekomst Pers.

ten, twintig jaar blijkt heeft gegeven.³ Volstaan wordt hier met te verwijzen naar het WIPO Auteursrecht Verdrag en de Auteursrechtlijn.

Met het voorgaande is overigens niet gezegd dat het sein voor het auteursrecht in de politiek thans op rood zou staan en dat het bestaan van het auteursrecht, opnieuw nationaal of internationaal, zou worden betwijfeld of bestreden. Voor Nederland kan worden gewezen op het zogeheten Rapport Gerkens, een rapport over de actuele stand van het auteursrecht opgesteld door de parlementaire werkgroep auteursrecht.⁴ Zie daarover nader sectie *Bijzonder (J.M.B. Seignette/D. van Eek)*. In zijn vele aanbevelingen roept het rapport voor alles de Nederlandse regering op te streven naar spoedige harmonisering van het auteursrecht binnen Europa (in het bijzonder wat het contractenrecht betreft) en te werken aan heldere voorlichting over het auteursrecht ter verzekering van het maatschappelijk draagvlak (maar ook met aandacht voor Creative Commons).⁵ Blijkens de volgende conclusies is in de EU op dit punt een belangrijk document het DG Infso en DG Markt rapport Creative Content in a European Digital Single Market: Challenges for the Future: *The Commission intends to continue to take a pro-active role in order to ensure a culturally diverse and rich online content market for consumers, while creating adequate possibilities for remuneration and improved conditions in the digital environment for rightholders. The Commission will strive to put in place balanced and durable foundations for an innovative and competitive market place across Europe, upon which market players can construct sustainable online service offerings.*⁶

Wetgeving

Voor zover nodig wordt eraan herinnerd dat het zusterblad AMI regelmatig specifieke aandacht besteedt aan internationale en nationale wetgevende activiteiten op auteursrechtelijk gebied.

Europees

Op wetgevend gebied deden zich in het verslagjaar geen ontwikkelingen voor die zich lenen voor vermelding in deze kroniek.

Nationaal

Een tweetal besluiten rechtvaardigt vermelding.

3. Zie bijv. Reto M. Hilty, 'Comment by the Max Planck Institute on the Commission's Proposal for a Directive to Amend Directive 2006/116 Concerning the Term of Protection for Copyright and Related Rights', *EIPR* 2009/2, p. 59.
4. Arda Gerkens c.s., *Auteursrechten - een rapport* (juni 2009), www.tweedekamer.nl/nieuws/kamernieuws/newspage531_eindrapport_auteursrec.
5. Zie over harmonisering van Europees auteursrecht: M.M. van Echoud, P.B. Hugenholtz, S. van Gompel, L. Guibault & N. Helberger, *Harmonizing European Copyright Law: The Challenges of Better Lawmaking* (Information Law Series 19), Alphen aan den Rijn: Kluwer Law International 2009.
6. DG INFISO, DG MARKT, Creative Content in a European Digital Single Market: Challenges for the Future - A Reflection Document (November 2009).

Het eerste besluit betreft art. 16c Aw ofwel de regeling van de zogeheten thuiskopievergoedingen.⁷ Het besluit voorziet ook na 1 januari 2010 in een thuiskopieregeling door de bevrozing van het stelsel met drie jaar te verlenen tot 1 januari 2013, met inbegrip van de adviserende rol van de Stichting Onderhandelingen Thuiskopievergoeding (SONT).

Het tweede besluit betreft art. 43 e lid 3 Aw.⁸ Met dat besluit wordt de regeling waarmee erfgenamen van de maker van een kunstwerk zijn uitgezonderd van betaling van een vergoeding op basis van het volgrecht verlengd tot 1 januari 2012.

Rechtspraak

Europees

Voor vermelding in deze kroniek komt zonder meer in aanmerking het Infopaq/DDF-arrest van het HvJ EG.⁹ Uitgesproken wordt dat een handeling, die onderdeel is van een data-captureprocedé waarbij een uit elf woorden bestaand fragment uit een beschermd werk in een computergeheugen wordt opgeslagen en wordt geprint, onder het begrip gedeeltelijke reproductie in de zin van art. 2 Richtlijn 2001/29/EG kan vallen, indien de aldus weergegeven bestanddelen de uitdrukking zijn van de eigen intellectuele schepping van de auteur ervan. De zaak betreft digitale samenvattingen van artikelen uit Deense dagbladen en diverse tijdschriften, die bestaan uit woorden, die afzonderlijk beschouwd, als dusdanig geen intellectuele schepping van de auteur, die ze gebruikt, vormen, maar die enkel via de keuze, de schikking en de combinatie van deze woorden op een oorspronkelijke wijze de uitdrukking kunnen zijn van diens creatieve geest en tot een resultaat kunnen voeren dat een intellectuele schepping vormt. In de noot onder dit arrest, *IER* 2009/6, p. 318, wordt de in de literatuur inmiddels uitvoerig becommentarieerde vraag opgeworpen of het HvJ EG, alvorens tot een uitspraak te komen over aard en omvang van het reproductierecht, wel gehouden was zoals het doet – eerst vast te stellen of in casu het elf woorden fragment een auteursrechtelijk werk was. Daarmee samenhangt een tweede vraag, luidend of, nu het HvJ EG die vaststelling inderdaad heeft gedaan (en aannemend dat het daartoe bevoegd was), het werkbegrip thans Europeesrechtelijk is geharmoniseerd. Het antwoord op beide vragen is niet met zekerheid in positieve dan wel negatieve zin te geven.

7. Besluit van 16 november 2009 tot wijziging van het Besluit van 5 november 2007, houdende aanwijzing van de voorwerpen, bedoeld in art. 16c Aw 1912, en tot vaststelling van nadere regels over de hoogte en de verschuldigdheid van de vergoeding, bedoeld in art. 16c Aw 1912.
8. Besluit van 8 december 2009, houdende verlenging van de periode in art. 43e lid 3 Aw, *Stb.* 2009, 538.
9. HvJ EG 16 juli 2009, *IER* 2009/78, p. 318-326 (m.nt. FWG).

Literatuur

- DG INFSO, DG Markt, Creative Content in a European Digital Single Market: Challenges for the Future – A Reflection Document of DG INFSO and DG Markt.
- M.M. van Eechoud c.s., *Harmonising European Copyright Law, The Challenges of Better Lawmaking*, Kluwer Law International 2009.
- Mirjam Elferink en Allard Ringnalda, *Digitale ontsluiting van historische archieven en verweesde werken*, deLex 2009.
- D.J.G. Visser, *Commercieel portretrecht*, deLex 2009.

Bijzonder (J.M.B. Seignette/D. van Eek)

Wetgeving**Nationaal**

In de vorige 'Van de brug af gezien'¹⁰ werd reeds het wetsvoorstel ter verzwaring en wijziging van de Wet van 6 maart 2003, houdende bepalingen met betrekking tot het toezicht op collectieve beheersorganisaties voor auteurs- en naburige rechten (kortweg: Wet toezicht collectief beheer) besproken. De ontwikkelingen met betrekking tot deze wet hebben niet stil gestaan. Tijdens de parlementaire behandeling zijn er uit verschillende hoeken adviezen verschenen.¹¹

De auteursrechtelijke gemoederen werden het afgelopen jaar flink bezig gehouden door het rapport Gerkens.¹² Dit rapport is geschreven door een samengestelde werkgroep uit de vaste commissies voor Justitie en Economische Zaken ter voorbereiding op een debat met de regering. De werkgroep werd als eerste ten doel gesteld het verzamelen van informatie over het auteursrechtbeleid. Op deze manier kon de Tweede Kamer een gezamenlijke basiskennis over dit beleidsterrein ontwikkelen. Daarnaast heeft de werkgroep op basis van de door haar verzamelde informatie een onafhankelijk oordeel gevormd over de toekomst van het auteursrechtbeleid. Ten derde heeft de werkgroep mogelijke oplossingen aangedragen voor bestaande knelpunten met betrekking tot het Nederlandse auteursrechtbeleid. De vier Tweede Kamer-

leden¹³ concludeerden onder andere dat er nog steeds een goed draagvlak voor auteursrecht is en de bereidheid bestaat om te betalen voor de rechten van anderen. Wel bestaat er onduidelijkheid over de wijze waarop vergoedingen worden geïnd door collectieve beheer organisaties. De commissie meent dat er één incasso-organisatie zou moeten komen. De commissie stelt daarnaast vast dat de entertainmentindustrie aan verouderde modellen vasthoudt. Vernieuwing is noodzakelijk en indien dit goed gebeurt, kan volgens de commissie zelfs de Thuiskopieregeling vervallen en kan Justitie het op grote schaal downloaden van illegaal aanbod strafrechtelijk gaan aanpakken.

Voorafgaand aan het rapport Gerkens boog een buitenparlementaire werkgroep zich onder voorzitterschap van Marco Pastors¹⁴ over de vraag hoe de incasso van auteursrechtvergoedingen kan worden verbeterd en in welke mate een nauwere samenwerking tussen bepaalde cbo's en een bundeling van hun activiteiten mogelijk is. De werkgroep heeft met name gekeken naar de relatie tussen incasserende cbo's en betalingsplichtige ondernemers. De werkgroep bespreekt in haar rapport onder meer zelfregulering als mogelijke oplossing. In de laatste nota van wijziging stelt de Minister hier de voorkeur aan te geven en zal na evaluatie binnen drie jaar beoordelen of ingrijpen middels AMvB noodzakelijk is.¹⁵ Het voorgestelde art. 21 Wet toezicht collectief beheer biedt daarvoor de vereiste wettelijke grondslag. De werkgroep legt in haar rapport de nadruk op vier aspecten; 1. de vormgeving van de governance van cbo's; 2. de hoogte van de onder handen zijnde hangende gelden; 3. belegging van cbo's in (risicodragend) kapitaal en 4. de transparantie met betrekking tot de verdeling van gelden door cbo's. In vervolg op het rapport Pastors stelt de Minister van Justitie de volgende maatregelen voor in de laatste nota van wijziging; 1. bij de beheerskostennormering kan ook de keten tussen de inning en verdeling in aanmerking worden genomen; 2. er wordt voorzien in een grondslag om bij AMvB nadere regels te kunnen geven voor de inrichting en het bestuur van een cbo, de bezoldiging van bestuurders en het beheer van de geïnde gelden; 3. de mogelijkheden tot het beleggen in risicodragend kapitaal worden drastisch gereduceerd en er wordt voorzien in een grondslag om bij AMvB nadere voorwaarden te stellen aan het beheer van gelden door cbo's; 4. de termijn voor de verdeling van gelden aan rechthebbenden wordt maximaal drie jaar; 5. cbo's worden verplicht om in hun jaarverslag verantwoording af te leggen over de verdeling en het beheer van de gelden.¹⁶

10. Zie IER 2009/15, p. 59.

11. Zo hebben o.a. de professoren Visser, Hugenholtz en Hins voor het WODC in 2007 een onderzoek uitgevoerd, resulterende in het rapport 'Geschillenbeslechting en collectief rechtenbeheer. Over tarieven, transparantie en tribunaal in het auteursrecht'. Daarnaast heeft de Adviescommissie voor het Burgerlijk Procesrecht op 1 juli 2008 een brief aan de Minister van Justitie geschreven. Op 16 juli 2008 heeft ook de Raad voor de Rechtspraak een brief aan de Minister verstuurd. Op 3 oktober 2008 heeft de Raad van State een uitgebreid advies aan de Koningin geschreven. De studietoets Toezicht Vereniging voor Auteursrecht heeft op 4 maart 2009 haar rapport 'Collectief beheer, toezicht en geschillenbeslechting. Reactie op het wetsvoorstel tot wijziging van de Wet van 6 maart 2003, houdende bepalingen met betrekking tot het toezicht op collectieve beheersorganisaties voor auteurs- en naburige rechten', gepresenteerd.

12. Auteursrechten, een Rapport. A. Gerkens e.a. http://www.boek9.nl/www.delex-backoffice.nl/uploads/file/Boek9%20Andere%20stukken/Eindrapport%20parlementaire%20werkgroep%20auteursrechten_tcm118-189136.pdf.

13. Arda Gerkens (SP), Pauline Smeets (PvdA), Fred Teeven (VVD) en Nicolien van Vroonhoven-Kok (CDA).

14. 'Samenwerken aan verbetering incasso auteursrecht en naburige rechten. Advies werkgroep verbetering incasso auteursrecht.' Den Haag 29 april 2009. Pastors was onafhankelijk voorzitter van de werkgroep bestaande uit vertegenwoordigers van VNO-NCW, MKB Nederland en VOI(C)E.

15. Kamerstukken II 2009/10, 31 766, nr. 9, p. 5.

16. Kamerstukken II 2009/10, 31 766, nr. 9, p. 2-3.

Rechtspraak

Nationaal

Thuiskopie

De Hoge Raad stelde prejudiciële vragen over de uitleg van de thuiskopie-exceptie in de Auteursrechtlijn.¹⁷ Ingevolge de richtlijn dient een billijke compensatie te worden betaald voor het thuis kopiëren. Deze verplichting tot betaling rust ingevolge art. 16c lid 2 Aw op de fabrikant of de importeur van blanco informatiedragers. De richtlijn gebruikt deze begrippen fabrikant of importeur overigens niet. Het Duitse Opus Supplies biedt blanco (lege, onbespeelde) informatiedragers aan via Nederlandstalige en op Nederland gerichte websites, onder toepassing van het Nederlandse recht. De algemene voorwaarden van Opus bepaalden dat het transport van goederen altijd in opdracht van de consument plaatsvindt en ten alle tijden in naam van de klant plaats heeft en dat daarom de consument in eigen land als importeur zou kunnen worden aangemerkt. Opus betaalt noch in Duitsland, noch in Nederland een billijke vergoeding. De verplichting tot betaling van de thuiskopievergoeding zou dan i.c. op de (Nederlandse) koper komen te rusten, op grond van de Nederlandse Auteurswet. Dit maakt de thuiskopievergoeding feitelijk oninbaar, omdat de kopers consumenten zijn die per keer één of enkele informatiedragers bestellen. De Hoge Raad wil daarom van het Hof van Justitie weten of dit resultaat verenigbaar is met de richtlijn, althans of uit de richtlijn kan worden opgemaakt of (en wie) in de nationale wetgeving behoort te worden aangemerkt als de schuldenaar van de in art. 5 lid 2 onder b bedoelde 'billijke vergoeding'. Daarnaast vraagt de Hoge Raad of indien er sprake is van een koop op afstand waarbij de koper in een andere lidstaat is gevestigd dan de verkoper, op grond van de richtlijn nationale wetgeving dan zo ruim uitgelegd dient te worden dat ten minste in één van de bij de koop op afstand betrokken landen de in art. 5 lid 2 onder b bedoelde 'billijke compensatie' is verschuldigd door een bedrijfsmatig handelende schuldenaar.¹⁸

Televisie

De Haagse rechtbank¹⁹ oordeelde in de zaak tussen Norma en Irda tegen Vecai en de Kabelaaars dat de huidige wijze van kabeldoorgifte niet valt aan te merken als 'heruitzenden' in art. 14a WNR. Art. 14a lid 1 WNR bepaalt dat het recht van de uitvoerende kunstenaar en de producent van fonogrammen om toestemming te verlenen voor het ongewijzigd en onverkort *heruitzenden* van een uitvoering, fonogram of een reproductie daarvan door middel van een omroepnetwerk als bedoeld in art. 1 (q) Mediawet, uitsluitend kan worden uitgeoefend door rechtspersonen die zich ten gevolge van hun statuten ten doel stellen de

belangen van rechthebbenden door de uitoefening van het aan hen toekomende hiervoor bedoelde recht te behartigen. In het aansluitingscontract geven uitvoerende kunstenaars aan Norma o.a. mandaat voor 'heruitzending' als bedoeld in dit artikel. De rechtbank oordeelde dat de kabeldoorgifte geen heruitzending is als de programma's door de omroepen via een vaste verbinding worden aangeleverd zonder dat dat signaal voor het publiek toegankelijk is. Deze aanlevering kan niet worden aangemerkt als het 'verspreiden' van programma's en voldoet daarmee niet aan de definitie van 'uitzenden' in de Wet Naburige Rechten. Omdat de aanlevering niet is aan te merken als 'uitzenden', is de daarop volgende kabeldoorgifte ook niet aan te merken als 'heruitzenden'. De kabeldoorgifte is wel 'uitzenden' in de zin van de WNR en derhalve onderworpen aan toestemming van de rechthebbenden.²⁰

In de zaak Buma/Chellomedia, bevestigde de Hoge Raad²¹ het oordeel van het Hof Amsterdam²² dat de gecodeerde aanlevering van televisieprogramma's aan kabelexploitanten en DTH-platforms die deze op hun beurt weer aan het publiek doorzenden, niet als openbaarmaking aan te merken is. Onder verwijzing naar de uitspraak van het HvJ EG in de zaken Lagardère²³ en SGAE/Rafael Hoteles²⁴ oordeelde de Hoge Raad dat deze gecodeerde aanlevering geen openbaarmaking in de zin van art. 12 Aw is, omdat de ontvangers niet zijn aan te merken als een publiek. Volgens het HvJ EG ging het in de Lagardère-zaak om een beperkte kring van personen die van de satelliet afkomstige signalen alleen met een professionele uitrusting kunnen ontvangen. Ondanks het feit dat het in de Nederlandse procedure net als in de al besproken zaak tussen de Thuiskopie en Opus Supplies ging om de uitleg van de Auteursrechtlijn, vond de Hoge Raad het in dit geval niet nodig om prejudiciële vragen te stellen.

Internet

De Amsterdamse voorzieningenrechter bepaalde in de zaak tussen Trendylarzen en Zehands.nl dat een beheerder (exploitant) van een website die 'door middel van de moderators de zeggenschap heeft over de inhoud van de website en (...) kan bepalen wat daarop wel of niet wordt gepubliceerd' niet onder de bescherming van art. 6:196c lid 4 BW valt.²⁵

17. HR 20 november 2009, IEPT20091120 (*Thuiskopie-Opus Supplies*).

18. *Ibid.*

19. Rb. Den Haag 28 januari 2009, IER 2009/28, p. 124 (m.nt. Seignette); AMI 2009, 17, p. 163 m.nt. Koelman (*Nomra en Irda - Vecai & Kabelaaars*).

20. *Ibid.*

21. HR 19 juni 2009, AMI 2010, 1, p. 12 m.nt. Hugenholtz (*Buma/Chellomedia*).

22. Hof Amsterdam 29 juni 2006, AMI 2007, 1, p. 11 m.nt. K. Koelman (*Buma/Chellomedia*).

23. HvJ EG 14 juli 2005, NJ 2006, 467 (*Europe 1 - SPRE en GVL*).

24. HvJ EG 7 december 2006, zaak C-306/05, *Jur.* 2006, p. 1-11519; AMI 2007, 7, p. 45 (m.nt. Koelman); *Mediaforum* 2007-5, p. 56 m.nt. Visser (*SGAE/Rafael Hoteles*).

25. Vzr. Rb. Amsterdam 12 maart 2009, *Internetrecht* 2009, 53, p. 85 m.nt. Voogd (*Trendylarzen - Zehands.nl*).

Het Hof 's-Hertogenbosch²⁶ oordeelde begin dit jaar in hoger beroep in het geschil tussen C More Entertainment (Canal+) en MyP2P. MyP2P bood hyperlinks aan waarmee wedstrijden bekeken konden worden waarvan Canal+ de rechten bezit. Nadat de voorzieningenrechter in Roermond²⁷ de zaak te complex vond voor behandeling, oordeelde het hof begin dit jaar dat MyP2P onrechtmatig jegens Canal+ handelt door de verspreiding in een peer to peer netwerk van materiaal waarop Canal+ auteursrechten of naburige rechten heeft structureel en systematisch te faciliteren. Het aanbieden van hyperlinks kan aldus het hof niet worden aangemerkt als een openbaarmaking. Zou er sprake zijn van een embedded link (i.c. niet het geval), dan zou er wel sprake zijn van een openbaarmaking.

Brein heeft ook het afgelopen jaar niet stilgezeten in de aanpak van piraterij. De voorzieningenrechter van de Rechtbank Amsterdam²⁸ veroordeelde Global Gaming Factory, de partij die The Pirate Bay heeft overgenomen, bij verstek. In de daarop volgende verzetprocedure, oordeelde de voorzieningenrechter dat The Pirate Bay onrechtmatig handelt door haar gebruikers stelselmatig in staat te stellen om inbreuk te maken op auteursrechten. The Pirate Bay stelt torrents beschikbaar om te downloaden, helpt daarnaast gebruikers bij het vinden van de gewenste torrent, moedigt bovendien gebruikers aan meer torrents te uploaden en zorgt er tevens voor dat de torrents bruikbaar zijn voor haar gebruikers.²⁹ Door deze handelswijze worden de gebruikers nog beter in staat gesteld om bestanden met auteursrechtelijk beschermd materiaal met elkaar te delen. Daardoor wordt het belang van de auteursrechthebbenden om zelf te bepalen op welke wijze en onder welke voorwaarden hun werken de gebruiker bereiken, geschaad, aldus de rechtbank.³⁰ Bij de betekening van de dagvaarding heeft Brein onder andere gebruikgemaakt van nieuwe media als e-mail en Twitter, om een hyperlink naar de dagvaarding te verzenden, overigens naast de betekening via o.a. aangetekende brieven. De voorzieningenrechter oordeelde in het verzetvonnissen dat Brein voldoende heeft gedaan om de dagvaarding te betekenen.

De Rechtbank Utrecht besloot in de zaak die Brein tegen het Bittorrent platform Mininova had aangespannen dat Mininova niet in strijd handelt met de Auteurswet of de Wet op de Naburige rechten, maar wel onrechtmatig jegens de auteurs- en naburigrechthebbenden handelt. Mininova kon zich aldus de rechtbank niet beroepen op

de bescherming ex art. 6:196c lid 4 BW, omdat Mininova meer doet dan het enkele opslaan van door derden verstrekte informatie. Daarnaast oordeelde de rechter dat Mininova geen verweer kan ontlennen aan het verbod op het opleggen van algemene zoek- en toezichtverplichtingen als neergelegd in art. 15 Richtlijn 2000/31/EG. Mininova handelt onrechtmatig wegens het schenden van de negatieve verplichting om geen schade aan de belangen van derden toe te brengen. Tevens handelt Mininova onrechtmatig omdat het in strijd handelt met de op de maatschappelijke zorgvuldigheid gebaseerde verplichting om binnen zekere grenzen handelend op te treden om het ontstaan of voortbestaan van schade van een derde te voorkomen. Het na melding weghalen van links die verwijzen naar illegale content is niet voldoende. Mininova dient maatregelen te nemen om de plaatsing van zulke links te voorkomen.³¹

Beschermde trekken

Het Hof 's-Gravenhage³² oordeelde in een procedure tussen Stokke en Fikszo dat de Tripp Trapp stoel twee afzonderlijke auteursrechtelijk beschermde trekken heeft: de schuine staanders waarin alle elementen van de stoel zijn verwerkt, en de L-vorm van de staanders en de liggers. De uitleg waarbij de auteursrechtelijke bescherming slechts wordt bepaald door de karakteristieke L-vorm is volgens het Hof te beperkt. Er is aldus het Hof sprake '...van een revolutionair ontwerp met een hoge mate van oorspronkelijkheid en een nieuwe visie op het tot dan toe bestaande concept van een kinderstoel. Daarbij past een ruime mate van beschermingsomvang.' De Bambino-stoel van Fikszo bevat aldus het Hof in ieder geval één auteursrechtelijk beschermde trek van de Tripp Trapp stoel, nl. de schuine staanders waarin de rugleuning, zitting en voetenplank zijn verwerkt. De totaalindrukken tussen beide stoelen verschillen doordat de L-vorm van staander en ligger in de Bambino niet aanwezig is, maar dat verschil is te klein om de Bambino als een nieuw en oorspronkelijk werk aan te merken.³³

26. Hof 's-Hertogenbosch 12 januari 2010, IEPT20100112 (C More Entertainment AB - MyP2P Holding B.V.)

27. Vzr. Rb. Roermond 19 februari 2009, KG ZA 09-7, IEPT20090219 (C More Entertainment AB tegen MyP2P Holding B.V. c.s.).

28. Vzr. Rb. Amsterdam 30 juli 2009, IER 2009/59, p. 253 (Brein/Global Gaming Factory).

29. Vzr. Rb. Amsterdam 22 oktober 2009, AMI 2010, 2, p. 18 m.nt. Hugenholtz (Neij c.s./Brein).

30. *Ibid.*

31. Rb. Utrecht 26 augustus 2009, IER 2009/60, p. 255 (Brein/Mininova).

32. Hof 's-Gravenhage 30 juni 2009, IER 2010/77, p. 312, m. nt. FWG (Stokke-Fikszo)

33. *Ibid.*